

EUROPESE COMMISSIE

Brussel 9.10.2025
C(2025) 6934 final

Minister Maxime Prévot
Minister van Buitenlandse Zaken,
Europese Zaken en Buitenlandse Handel,
en van de Federale Culturele Instellingen
Ministerie Buitenlandse Zaken,
Buitenlandse Handel en
Ontwikkelingssamenwerking
Karmelietenstraat 15
BE – 1000 Brussel

Betreft: Kennisgeving 2025/368/BE

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, wat betreft passende aandacht door aanbieders van een gebruikersinterface

Indiening van een uitvoerig gemotiveerde mening uit hoofde van artikel 6, lid 2, van Richtlijn (EU) 2015/1535

Indiening van opmerkingen krachtens artikel 5, lid 2, van Richtlijn (EU) 2015/1535 van 9 september 2015

Excellentie,

In het kader van de kennisgevingsprocedure van Richtlijn (EU) 2015/1535 hebben de Belgische (Vlaamse) autoriteiten de Commissie op 10 juli 2025 in kennis gesteld van het “*ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, wat betreft de radio-omroeporganisaties*” (hierna “het aangemelde ontwerp” genoemd).

Volgens de kennisgeving beoogt het aangemelde ontwerp artikel 7 bis van Richtlijn 2010/13/EU ⁽¹⁾ om te zetten door een regelgevingskader vast te stellen dat aanbieders van gebruikersinterfaces verplicht om passende aandacht te besteden aan televisie- en radio-omroepprogramma's van algemeen belang. De aanbieders op wie de in het

⁽¹⁾ Richtlijn 2010/13/EU van het Europees Parlement en de Raad van 10 maart 2010 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake het aanbieden van audiovisuele mediadiensten (richtlijn audiovisuele mediadiensten) (gecodificeerde versie).

aangemelde ontwerp vastgestelde verplichtingen van toepassing zijn, worden gedefinieerd in overeenstemming met artikel 2, punt 14, van de Europese verordening mediavrijheid⁽²⁾ en omvatten ook aanbieders van gebruikersinterfaces van connecteerbare tv's en slimme luidsprekers. De verplichtingen gelden voor aanbieders die in Vlaanderen of het Brussels Hoofdstedelijk Gewest gevestigd zijn, en voor aanbieders die hun diensten aanbieden in Vlaanderen. Het aangemelde ontwerp voorziet in jaarlijkse rapportageverplichtingen van de aanbieders ten aanzien van de Vlaamse Regulator voor de Media alsook in de bevoegdheid om aanbieders geldboeten op te leggen in geval van niet-naleving.

Op 25 juli 2025 hebben de diensten van de Commissie bij de Vlaamse autoriteiten een verzoek om aanvullende informatie ingediend met het oog op verduidelijking van de aangemelde maatregelen. De antwoorden van de Vlaamse autoriteiten, die werden ontvangen op 18 augustus 2025, zijn in aanmerking genomen bij de onderstaande beoordeling.

Op grond van het onderzoek van de relevante aangemelde bepalingen maakt de Commissie de onderstaande opmerkingen en brengt zij het volgende advies uit.

1. Inleiding

In de kennisgeving leggen de Vlaamse autoriteiten uit dat de aangemelde ontwerpen tot doel hebben een regelgevingskader tot stand te brengen dat passende aandacht voor omroepprogramma's van algemeen belang waarborgt. Volgens de Vlaamse autoriteiten zijn de maatregelen in kwestie bedoeld om kwaliteitsproducties te steunen en te stimuleren, de Vlaamse audiovisuele sector vanuit cultureel, democratisch en maatschappelijk oogpunt te versterken en de toegang tot een breed, lokaal, kwalitatief hoogwaardig en origineel media-aanbod te waarborgen.

De Commissie onderschrijft de doelstelling van de bevordering van de pluriformiteit van de media en culturele en taalkundige verscheidenheid, die fundamentele waarden van de Europese Unie zijn, zoals vastgelegd in respectievelijk artikel 11, lid 2, en artikel 22 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Bovendien behoren de bescherming van mediavrijheid en mediapluralisme en de bevordering van de digitale eengemaakte markt tot de doelstellingen van Richtlijn 2000/31/EG inzake elektronische handel⁽³⁾, Richtlijn 2010/13/EU (hierna de "richtlijn audiovisuele mediadiensten" genoemd), Verordening (EU) 2022/2065 (hierna de "digitaledienstenverordening" genoemd)⁽⁴⁾ en Verordening 2024/1083 (hierna de "Europese verordening mediavrijheid" genoemd).

⁽²⁾ Verordening (EU) 2024/1083 van het Europees Parlement en de Raad van 11 april 2024 tot vaststelling van een gemeenschappelijk kader voor mediadiensten op de interne markt en tot wijziging van Richtlijn 2010/13/EU (Europese verordening mediavrijheid), PB L 2024/1083 van 17.4.2024.

⁽³⁾ Richtlijn 2000/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2000 betreffende bepaalde juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij, met name de elektronische handel, in de interne markt, PB L 178 van 17.7.2000, blz. 1.

⁽⁴⁾ Verordening (EU) 2022/2065 van het Europees Parlement en de Raad van 19 oktober 2022 betreffende een eengemaakte markt voor digitale diensten en tot wijziging van Richtlijn 2000/31/EG (digitaledienstenverordening), PB L 277 van 27.10.2022, blz. 1.-102.

In dit verband herinnert de Commissie eraan dat in artikel 1, lid 6, van Richtlijn 2000/31/EG is bepaald dat de lidstaten maatregelen kunnen nemen ter bescherming van de cultuur- en taalverscheidenheid en van het pluralisme, voor zover die maatregelen in overeenstemming zijn met het EU-recht, met inbegrip van de voorschriften van Richtlijn 2000/31/EG zelf.

2. Uitvoerig gemotiveerd advies

Evaluatie in het licht van Richtlijn 2000/31/EG

a) Toepasselijkheid van Richtlijn 2000/31/EG

Het aangemelde ontwerp valt binnen de werkingssfeer van Richtlijn 2000/31/EG.

Wat in de eerste plaats de personele werkingssfeer van de aangemelde bepalingen betreft, is het aangemelde ontwerp van toepassing op aanbieders van gebruikersinterfaces, die in artikel 3 van het aangemelde ontwerp worden gedefinieerd als natuurlijke of rechtspersonen die een gebruikersinterface als vermeld in artikel 2, lid 14, van Verordening (EU) 2024/1083 aanbieden, d.w.z. *“een dienst die de toegang tot en het gebruik van mediadiensten die programma’s aanbieden controleert of beheert en die gebruikers in staat stelt mediadiensten of -inhoud te kiezen”*.

Tot de aanbieders op wie het aangemelde ontwerp van toepassing is, behoren ook aanbieders van diensten van de informatiemaatschappij in de zin van artikel 1, lid 1, punt b), van Richtlijn (EU) 2015/1535, voor zover deze voldoen aan de daarin vermelde voorwaarden (*“elke dienst die gewoonlijk tegen vergoeding, langs elektronische weg, op afstand en op individueel verzoek van een afnemer van diensten wordt verricht”*), en dus ook in de zin van de artikelen 1 en 2 van Richtlijn 2000/31/EG. Deze beoordeling werd ook door de Vlaamse autoriteiten bevestigd in hun antwoorden op het verzoek van de Commissie om aanvullende informatie.

Bovendien zijn de in het aangemelde ontwerp vastgestelde verplichtingen volgens artikel 7, § 1, van dat ontwerp van toepassing op aanbieders die in Vlaanderen of het Brussels Hoofdstedelijk Gewest gevestigd zijn, en op aanbieders die hun diensten in Vlaanderen aanbieden.

Wat in de tweede plaats de materiële werkingssfeer van het aangemelde ontwerp betreft, bevatten de bepalingen van dat ontwerp voorschriften voor aanbieders van diensten van de informatiemaatschappij, d.w.z. aanbieders van gebruikersinterfaces, die hen met name verplichten:

- passende aandacht te geven aan content van derden, te weten televisie- en radio-omroepprogramma’s van algemeen belang (artikel 6);
- jaarlijks aan de Vlaamse Regulator voor de Media te rapporteren over de wijze waarop ze gedurende het voorafgaande jaar voldaan hebben aan de verplichtingen (artikel 7, § 5).

De wijze waarop de aanbieders van gebruikersinterfaces uitvoering moeten geven aan die voorschriften, is uiteengezet in het ontwerp van uitvoeringsbesluit, dat door de Vlaamse autoriteiten onder referentienummer 2025/369/BE is aangemeld en door de Commissie aan een afzonderlijke analyse is onderworpen.

Volgens artikel 2, punt h), i), van Richtlijn 2000/31/EG omvat het gecoördineerde gebied in de zin van die bepaling vereisten waaraan de dienstverlener moet voldoen met

betrekking tot onder meer het uitoefenen van een activiteit van een dienst van de informatiemaatschappij, zoals vereisten inzake gedrag van de dienstverlener. De bepalingen van het aangemelde ontwerp vallen derhalve onder het gecoördineerde gebied van Richtlijn 2000/31/EG en zijn in het licht van die richtlijn geanalyseerd.

In hun antwoord op het verzoek om aanvullende informatie geven de Vlaamse autoriteiten aan dat het aangemelde ontwerp tot doel heeft de cultuur- en taalverscheidenheid te bevorderen en het pluralisme te beschermen. Op grond hiervan zijn zij van mening dat Richtlijn 2000/31/EG daaraan geen afbreuk doet, zoals bepaald in artikel 1, lid 6, van die richtlijn. In dit verband wijst de Commissie erop dat de doelstelling om de verscheidenheid en het pluralisme van de media te waarborgen weliswaar door Richtlijn 2000/31/EG wordt erkend en bevorderd, maar dat artikel 1, lid 6, ervan bepaalt dat maatregelen ter bevordering van het pluralisme niettemin het EU-recht moeten eerbiedigen, met inbegrip van de regels van Richtlijn 2000/31/EG.

b) Artikel 3, leden 1, 2 en 4, van Richtlijn 2000/31/EG

De Commissie constateert dat de bepalingen van het aangemelde ontwerp van toepassing zijn op aanbieders van diensten van de informatiemaatschappij die hun diensten aanbieden aan klanten in België (Vlaanderen), ongeacht de lidstaat van vestiging van die aanbieders. De Vlaamse autoriteiten hebben dit aspect bevestigd in hun antwoorden op het verzoek van de diensten van de Commissie om aanvullende informatie. Als gevolg daarvan zijn de bepalingen van het aangemelde ontwerp van toepassing op in andere lidstaten gevestigde aanbieders van diensten van de informatiemaatschappij wanneer zij hun diensten in België aanbieden.

In dit verband herinnert de Commissie eraan dat in artikel 3, leden 1 en 2, van Richtlijn 2000/31/EG voorziet in het oorsprongslandbeginsel op grond waarvan diensten van de informatiemaatschappij alleen aan de bron van de uitgeoefende activiteit mogen worden gereguleerd. Aanbieders van dergelijke diensten zijn derhalve in de regel onderworpen aan het recht van de lidstaat waar zij gevestigd zijn.

In artikel 3, lid 4, van Richtlijn 2000/31/EG is vastgesteld onder welke omstandigheden en volgens welke procedures een lidstaat van bestemming – d.w.z. de lidstaat waar diensten van de informatiemaatschappij worden verleend door een in een andere lidstaat gevestigde aanbieder – indien nodig mag afwijken van het oorsprongslandbeginsel, namelijk om de in artikel 3, lid 4, punt a), van de richtlijn exhaustief genoemde redenen en met inachtneming van de materiële en procedurele voorschriften van artikel 3, lid 4, punten a) en b), van die richtlijn.

De Commissie wijst erop dat de recente rechtspraak van het Hof van Justitie, waarin het herinnert aan de beperkingen die zijn gesteld aan de mogelijkheid om voor dit doel een beroep te doen op artikel 3, lid 4, van Richtlijn 2000/31/EG, nog steeds relevant is voor dit aangemelde ontwerp. Volgens die rechtspraak komen algemene en abstracte maatregelen die niet beperkt zijn tot een bepaalde dienst van de informatiemaatschappij, niet in aanmerking voor de in artikel 3, lid 4, van Richtlijn 2000/31/EG vervatte vrijstelling. ⁽⁵⁾

⁽⁵⁾ Arrest in zaak C-376/22 van 9 november 2023, ECLI:EU:C:2023:835. Zie met name de punten 59 en 60: “59 [...] de lidstaten [zijn] in beginsel niet bevoegd [...] om dergelijke maatregelen vast te stellen, zodat zelfs niet hoeft te worden nagegaan of die maatregelen noodzakelijk zijn om dwingende redenen van algemeen belang. 60 [...] artikel 3, lid 4, van richtlijn 2000/31 [moet] aldus [...] worden uitgelegd

Volgens de Commissie vormt het aangemelde ontwerp een dergelijke algemene en abstracte maatregel die zonder onderscheid van toepassing zal zijn op aanbieders van diensten van de informatiemaatschappij in België, ongeacht hun lidstaat van vestiging, hetgeen in strijd is met bovenvermelde rechtspraak.

Om de hierboven uiteengezette redenen brengt de Commissie hierbij een uitvoerig gemotiveerd advies uit overeenkomstig artikel 6, lid 2, van Richtlijn (EU) 2015/1535.

De Commissie herinnert de Vlaamse autoriteiten eraan dat het uitbrengen van een uitvoerig gemotiveerd advies volgens dat artikel inhoudt dat de lidstaat die het betrokken ontwerp voor een technisch voorschrift heeft opgesteld, verplicht is de goedkeuring ervan met vier maanden uit te stellen, te rekenen vanaf de datum van kennisgeving van het ontwerp. Deze termijn verstrijkt derhalve op 12 november 2025.

Bovendien wijst de Commissie de Vlaamse autoriteiten op het feit dat de lidstaat tot welke een uitvoerig gemotiveerd advies is gericht, krachtens dezelfde bepaling verplicht is om aan de Commissie verslag uit te brengen over het gevolg dat hij voornemens is aan dat advies te geven.

Indien de Vlaamse autoriteiten de verplichtingen van Richtlijn (EU) 2015/1535 niet nakomen of indien de tekst van het betrokken ontwerp voor een technisch voorschrift wordt goedgekeurd zonder rekening te houden met de aangevoerde bezwaren of anderszins in strijd is met het Unierecht, zal de Commissie ertoe overgaan een procedure tegen België in te leiden overeenkomstig artikel 258 VWEU.

3. Opmerkingen

3.1 Beoordeling in het licht van Richtlijn 2010/13/EU

a) Het begrip “omroepprogramma’s”

De Belgische autoriteiten geven in hun antwoord aan dat de beoogde regels inzake passende aandacht gericht zijn op “omroepprogramma’s” in plaats van op “televisiediensten” en dat dit strookt met het feit dat in artikel 7 bis van de richtlijn audiovisuele mediadiensten gewag wordt gemaakt van audiovisuele mediadiensten van algemeen belang en niet van de aanbieders van dergelijke diensten. Volgens de Vlaamse autoriteiten komt het begrip “omroepprogramma” in het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie (hierna “het mediadecreet” genoemd) ⁽⁶⁾ overeen met het begrip „audiovisuele mediadienst” zoals gedefinieerd in artikel 1, lid 1, punt a), van de richtlijn audiovisuele mediadiensten. Zij lichten toe dat onder “omroepprogramma’s” worden verstaan individuele zenders in het kader van lineaire diensten (bijvoorbeeld VRT 1, VTM of PLAY4) en video-on-demandcatalogi in hun

dat algemene en abstracte maatregelen ten aanzien van een algemeen beschreven categorie van bepaalde diensten van de informatiemaatschappij, die zonder onderscheid gelden voor alle aanbieders van die categorie diensten, niet vallen onder het begrip ‘maatregelen die worden genomen ten aanzien van een bepaalde dienst van de informatiemaatschappij’ in de zin van die bepaling.”

⁽⁶⁾ Omroepprogramma’s worden gedefinieerd als “het geheel van programma’s en alle additioneel meegestuurd informatie dat door een omroeporganisatie op basis van een programmaschema wordt aangeboden onder een merk of titel” (artikel 2, punt 28, van het mediadecreet).

geheel in het kader van niet-lineaire diensten (bijvoorbeeld VRT Max, VTM Go of GoPlay). Het algemene begrip “omroepprogramma” omvat zowel televisie- als radioprogramma’s.

De Commissie merkt op dat onduidelijk is waarom de term “omroepprogramma” wordt gebruikt als aanduiding voor een “audiovisuele mediadienst” zoals gedefinieerd in artikel 1, lid 1, punt a), van de richtlijn audiovisuele mediadiensten, en dat deze aanduiding misleidend kan zijn, aangezien deze afwijkt van de definitie van “programma” in artikel 1, lid 1, punt b), van de richtlijn audiovisuele mediadiensten. In het mediadecreet wordt tevens het begrip “omroepdienst” gebruikt, dat de bewoordingen van de definitie van “audiovisuele mediadienst” in de richtlijn audiovisuele mediadiensten volgt en hiervan alleen afwijkt doordat de definitie wordt uitgebreid tot radiodiensten⁽⁷⁾. Bovendien hebben de Vlaamse autoriteiten in hun antwoord op het verzoek van de Commissie om aanvullende informatie aangegeven dat er ook aandacht kan worden besteed aan de programma’s die deel uitmaken van de “omroepprogramma’s”. De Commissie vreest dat een dergelijke diversificatie van de terminologie, waarbij twee verschillende termen overeen lijken te komen met een en hetzelfde begrip uit de richtlijn audiovisuele mediadiensten, namelijk met de definitie van “audiovisuele mediadienst”, de toepassing van de regeling inzake passende aandacht in de praktijk zou kunnen belemmeren, wat zou leiden tot rechtsonzekerheid bij de toepassing van de beoogde bepalingen inzake passende aandacht en mogelijk afbreuk zou kunnen doen aan de doeltreffendheid van de voorgestelde maatregelen. Meer in het bijzonder is op basis van het aangemelde ontwerp en de aan de Commissie verstrekte informatie ook niet onmiddellijk duidelijk of de beoogde bepalingen inzake passende aandacht alleen van toepassing zullen zijn op audiovisuele mediadiensten in de zin van artikel 7 bis van de richtlijn audiovisuele mediadiensten (in het aangemelde ontwerp omschreven als “omroepprogramma’s”) of ook op afzonderlijke programma’s (in het aangemelde ontwerp omschreven als “programma’s die deel uitmaken van omroepprogramma’s”).

b) Het begrip “aanzienlijk percentage Nederlandstalige programma’s”

Artikel 8 van het aangemelde ontwerp bevat de criteria die de Vlaamse Regulator voor de Media moet hanteren voor de kwalificatie van televisieomroepprogramma’s als televisieomroepprogramma’s met bijzondere impact. Een van de cumulatieve criteria is dat omroepprogramma’s een aanzienlijk percentage Nederlandstalige programma’s moeten omvatten. De Vlaamse autoriteiten hebben in hun antwoord verduidelijkt dat het begrip “aanzienlijk percentage Nederlandstalige programma’s” dat zij beogen in artikel 176/13, eerste lid, punt 2, van het mediadecreet in te voegen, synoniem is met “een aanzienlijk deel Nederlandstalige Europese producties” in de zin van artikel 184/0 van het mediadecreet. Zij lichten toe dat de bewoordingen van de twee instrumenten verschillen, maar uiteindelijk hetzelfde betekenen. In dit verband neemt de Commissie nota van de toezegging van de Vlaamse autoriteiten om punt 2 in het eerste lid van het

(7) “a) een dienst als vermeld in artikel 56 en 57 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, die valt onder de redactionele verantwoordelijkheid van een omroeporganisatie, waarbij het hoofddoel van de dienst of een losstaand gedeelte daarvan bestaat uit audiovisuele of auditieve programma’s leveren voor het algemene publiek, ter informatie, vermaak, educatie of met culturele inslag door middel van elektronische communicatienetwerken. Omroepdiensten zijn radiodiensten of televisiediensten; b) de commerciële communicatie” (artikel 2, punt 26, van het mediadecreet).

beoogde artikel 176/13 van het mediadecreet dienovereenkomstig aan te passen. De Commissie merkt echter ook op dat er onzekerheid blijft bestaan over de exacte drempels of indicatoren die zullen worden gebruikt om te bepalen wat een “aanzienlijk deel” is. Hierdoor kan de rechtszekerheid mogelijk in het gedrang komen. De Commissie verzoekt de Vlaamse autoriteiten om in dit opzicht meer duidelijkheid te verschaffen. Bovendien is de Commissie niet in staat om op basis van het antwoord van de Vlaamse autoriteiten te beoordelen of het beoogde aandeel van de programma’s waaraan op het niveau van de gebruikersinterface passende aandacht moet worden besteed, evenredig is. De Commissie benadrukt dat er met het oog op naleving van het EU-recht voor moet worden gezorgd dat de regels inzake passende aandacht niet discriminerend zijn en er niet toe strekken of tot gevolg hebben dat uitsluitend of hoofdzakelijk nationale content wordt bevoordeeld.

c) Rapportageverplichtingen

Volgens artikel 7, § [5], van het aangemelde ontwerp moeten aanbieders van gebruikersinterfaces jaarlijks voor 31 maart aan de Vlaamse Regulator voor de Media rapporteren over de wijze waarop ze gedurende het voorafgaande jaar voldaan hebben aan de verplichtingen van artikel 6 van het aangemelde ontwerp. In het streven om het concurrentievermogen van Europese bedrijven te verbeteren en de administratieve lasten te verminderen in overeenstemming met de politieke richtsnoeren van de Commissie voor 2024-2028 wijst de Commissie de Vlaamse autoriteiten op de noodzaak om te voorkomen dat de adressaten van de rapportageverplichtingen van artikel 7, § 5, van het aangemelde ontwerp met hoge administratieve lasten worden geconfronteerd. Voorts merkt de Commissie op dat de mogelijkheid om in omroepprogramma’s passende aandacht te geven aan afzonderlijke programma’s, ook gevolgen kan hebben voor de evenredigheid en omvang van de jaarlijkse rapportageverplichtingen.

3.2 Beoordeling in het licht van Verordening (EU) 2022/2065

Het aangemelde ontwerp valt binnen het toepassingsgebied van de digitaledienstenverordening, met name omdat het verplichtingen oplegt aan aanbieders van gebruikersinterfaces die kunnen worden aangemerkt als aanbieders van online tussenhandeldiensten als omschreven in artikel 3 van die verordening. De Vlaamse autoriteiten hebben dit aspect bevestigd in hun antwoorden op het verzoek van de diensten van de Commissie om aanvullende informatie.

Het aangemelde ontwerp legt die aanbieders de verplichting op om passende aandacht te geven aan content (televisie- en radio-omroepprogramma’s van algemeen belang) van derden op de gebruikersinterface. De wijze van uitvoering van dergelijke voorschriften wordt nader uitgewerkt in een door de Vlaamse autoriteiten onder TRIS-referentienummer 2025/0369/BE aangemeld en door de Commissie aan een afzonderlijke analyse onderworpen ontwerpuitvoeringsbesluit waarin wordt bepaald hoe die aanbieders aan deze verplichting moeten voldoen.⁽⁸⁾ Volgens de Vlaamse autoriteiten zijn deze verplichtingen bedoeld om mediapluralisme en culturele en taalkundige verscheidenheid te bevorderen.

De handhaving en het toezicht op de naleving van het aangemelde ontwerp worden, zoals de Vlaamse autoriteiten hebben toegelicht, toevertrouwd aan de Vlaamse Regulator voor

⁽⁸⁾ Het ontwerpuitvoeringsbesluit legt die aanbieders verplichtingen op met betrekking tot de presentatie van content van derden op de gebruikersinterface, naast vereisten met betrekking tot de zoekresultaten van diensten van derden en het aanbevelen van programma’s van derden.

de Media. Voorts zijn aanbieders van gebruikersinterfaces volgens artikel 7, § 5, van het aangemelde ontwerp verplicht om jaarlijks aan de Vlaamse Regulator voor de Media te rapporteren over de wijze waarop ze gedurende het voorafgaande jaar voldaan hebben aan de verplichtingen van het aangemelde ontwerp, en wordt de regulator belast met de handhaving en het toezicht op de naleving van het aangemelde ontwerp, waartoe de bevoegdheid behoort om aanbieders boetes op te leggen in geval van niet-naleving van die verplichtingen.

In dit verband wil de Commissie de Vlaamse autoriteiten er vooral aan herinneren dat de digitaledienstenverordening ten doel heeft bij te dragen tot de goede werking van de interne markt voor tussenhandeldiensten, met inachtneming van de grondrechten. Dit wordt benadrukt in overweging 9 van de digitaledienstenverordening. In dit verband wijst de Commissie erop dat dit stuk wetgeving in de regel geen nationale uitvoeringsmaatregelen vereist, aangezien het een verordening betreft.

Bovendien voorziet de digitaledienstenverordening in het volledig geharmoniseerde regelgevingskader dat van toepassing is op aanbieders van tussenhandeldiensten in de Unie, met inbegrip van onlineplatforms, voor wat betreft hun verplichtingen met betrekking tot de content die via hun tussenhandeldiensten wordt geleverd. De Commissie merkt op dat de bescherming van de grondrechten, met inbegrip van de vrijheid en pluriformiteit van de media, centraal staat in het ontwerp van de digitaledienstenverordening, die specifieke waarborgen bevat om de pluriformiteit van de media online te beschermen.

Met name verbiedt artikel 8 van de digitaledienstenverordening het opleggen van algemene monitoringverplichtingen aan aanbieders van tussenhandeldiensten. Daarnaast voorziet artikel 27 van de digitaledienstenverordening in harmonisatie van de voor aanbieders van onlineplatformdiensten geldende voorschriften betreffende de in hun aanbevelingssysteem gebruikte parameters, waaronder de verplichting om een functionaliteit te bieden waarmee gebruikers te allen tijde hun voorkeursoptie voor de volgorde van de aan hen getoonde informatie kunnen selecteren en wijzigen. In dit verband moet erop worden gelet dat het aangemelde ontwerp er niet op mag zijn gericht kwesties te regelen die reeds onder de digitaledienstenverordening vallen of regelingen in te voeren die naast die verordening van toepassing zijn, aangezien dit tot een inconsistent of tegenstrijdig rechtskader zou leiden.

Tevens is in artikel 14, lid 4, van de digitaledienstenverordening bepaald dat aanbieders van tussenhandeldiensten bij de toepassing en handhaving van maatregelen voor inhoudsmoderatie gepaste aandacht besteden aan de rechten en legitieme belangen van alle betrokkenen, waaronder de grondrechten van de afnemers van de dienst, zoals de vrijheid van meningsuiting, de vrijheid en de pluriformiteit van de media en andere fundamentele rechten en vrijheden zoals in het Handvest verankerd.

Tot slot is het naar mening van de Commissie onduidelijk of de Vlaamse autoriteiten in het kader van de omzetting van de digitaledienstenverordening aan de Vlaamse Regulator voor de Media toezichts- en handhavingsbevoegdheden hebben verleend ten aanzien van aanbieders van gebruikersinterfaces. De Commissie herinnert de Vlaamse autoriteiten eraan dat het toezicht op en de handhaving van de digitaledienstenverordening overeenkomstig hoofdstuk IV daarvan gebaseerd is op nauwe samenwerking, enerzijds tussen de aangewezen nationale digitaledienstencoördinatoren (en andere bevoegde autoriteiten) met inachtneming van het oorsprongslandbeginsel, en anderzijds tussen deze nationale autoriteiten en de Commissie (artikelen 55 en 56 van de

digitaledienstenverordening). In dit verband verzoekt de Commissie de Vlaamse autoriteiten ervoor te zorgen dat de toepassing van het aangemelde ontwerp in overeenstemming is met het toezichts- en handhavingskader van de digitaledienstenverordening.

De Commissie verzoekt de Vlaamse autoriteiten rekening te houden met bovenstaande opmerkingen om te waarborgen dat de nationale wetgeving in overeenstemming met het toepasselijke EU-recht wordt vastgesteld en toegepast.

Hoogachtend,

Voor de Commissie

Henna VIRKKUNEN
Uitvoerend vicevoorzitter

